

Nyt om miljø & udvikling

92-gruppen er et samarbejde mellem 20 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppens organisationer arbejder aktivt med opfølgningen af Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg 2002 og andre sager vedrørende internationalt miljø og udvikling.

INDHOLD – NR. 32 – D. 19.8.2005

TOPMØDET STÅR FOR DØREN 1

STATSKASSEN TJENER PÅ GÆLDSEFTERGIVELSE TIL ULANDENE 2

NEDRUSTNING NØDVENDIG FOR AT OPFYLDE 2015-MÅLENE 3

SKAL RETTEN TIL REPRODUKTIV SUNDHED FORTSAT VÆRE I SKAMMEKROGEN? 4

KOMMER MILJØETS BETYDNING FOR FATTIGDOMSREDUKTION MED? 5

WTO VAKLER VIDERE 6

KLIMADEBATTEN RYKKER OP PÅ DEN INTERNATIONALE DAGSORDEN 7

REGERINGENS "ENERGISTRATEGI 2025" ER KUN ET FORSTUDIE 8

GOD PLAN FOR INTERNATIONAL NATURBESKYTTELSE – MEN INGEN PENGE! 8

"UDDANNELSE FOR BÆREDYGTIG UDVIKLING" OVERLADT TIL NGO'ERNE 9

ARRANGEMENTER 10

REDAKTION 11

Topmødet står for døren

Af John Nordbo, 92-gruppen

14-16. september mødes verdens statsledere i New York for at diskutere FN's og verdens fremtid. Meldinger fra FN-hovedkvarteret tyder på, at der vil blive tale om den hidtil største samling af stats- og regeringschefer nogensinde.

"Kun 6 af Afrikas mere end 50 lande er på rette kurs mod opfyldelse af målet om halvering af fattigdommen i 2015."

Det er da også vigtige spørgsmål, der er på dagsordenen. På topmødet skal der gøres status og træffes beslutning om nye, fælles initiativer med henblik på at sikre opfyldelse af 2015-målene om bekæmpelse af fattigdom, som verdenssamfundet opstillede på FN's årtusinde-generalforsamling for 5 år siden.

"Sommeren igenem er der forhandlet intensivt i New York om en erklæring fra topmødet, men der er fortsat mange uafklarede punkter."

Det haster. Kun 6 af Afrikas mere end 50 lande er på rette kurs mod opfyldelse af målet om halvering af fattigdommen i 2015. Selv et land som Ghana, der modtager betydelig bistand, og som opfattes som foregangsland i forhold til at efterleve internationale anbefalinger, har brug for mere hjælp og bedre vilkår på verdensmarkedet.

Sommeren igennem er der forhandlet intensivt i New York om en erklæring fra topmødet, men der er fortsat mange uafklarede punkter. Der synes dog at være gode muligheder for, at erklæringen kan ende med at opstille en slags tidsplan for opnåelse af målet om, at de rige lande skal yde 0,7% af deres bruttonationalindkomst i ulandsbistand.

"En af de store jokere i forbindelse med topmødet er amerikanerne. [...] Foreløbig er der ikke udsigt til, at USA's bistand vil runde de 0,2% af BNI."

EU har allerede aftalt at følge planen, som går ud på at nå 0,5% i 2009 og 0,7% i 2015. Hvis disse målsætninger godkendes af statslederne til september, kan det få betydning for, hvor meget vægt lande som Japan, Canada, Australien og Schweiz vil lægge på at udbygge bistanden. I de seneste år har de alle taget skridt i retning af at øge bistanden.

En af de store jokere i forbindelse med topmødet er amerikanerne. Observatører giver udtryk for, at USA endnu ikke har været stærkt engagerede i forhandlingerne. Omvendt er der også mulighed for, at USA's præsident vil bruge topmødet som anledning til at annoncere nye amerikanske initiativer, ligesom tilfældet var ved sommerens G8-møde. Forbedringspotentialet er stort. Foreløbig er der ikke udsigt til, at USA's bistand vil runde de 0,2% af BNI.

Statskassen tjener på gældseftergivelse til ulandene

- Den danske gældspolitik bør ændres

Af Vagn Berthelsen, IBIS

"fortidens synder [...] betyder, at bistandsbudgettet bliver drænet for milliarder"

Den danske eksportkreditgæld er et særligt kapitel i dansk ulandspolitik. Desværre betyder fortidens synder, at bistandsbudgettet bliver drænet for milliarder, medmindre politikken bliver ændret.

Historien kort: Tilbage i 1980'erne kunne danske virksomheder få garanti for deres betaling for leverancer til ulandene via den danske stat. 'Danmarks Erhvervsfond' (DE) kompenserede virksomheden, hvis leverancen ikke blev betalt og overtog så virksomhedens fordring, som dermed blev et krav over for det enkelte ulands regering.

"gældssanering [...] betyder ikke flere midler til Sudan. Det betyder, at der overføres op imod 2 milliarder kroner til den danske statskasse fra ulandsmidlerne"

Eksportkreditordningen var grundlæggende usund, fordi den danske virksomhed kun havde interesse i at sælge sin vare, men kunne være ligeglad med, om der var behov for produktet og om det kunne betales. Ordningen blev derfor opgivet. Men tilbage står, at DE har fordringer mod en række ulande, og at denne gæld er tilskrevet renters rente. Så når der laves en aftale med f.eks. Sudan om gældssanering, efter at fredsftalen er indgået, betyder gældssanering ikke flere midler til Sudan. Det betyder, at der overføres op imod 2 milliarder kroner til den danske statskasse fra ulandsmidlerne.

Ordningen er ikke i strid med gældende regler aftalt blandt donorerne. Men ordningen er helt uholdbar:

1) Ordningen blev opgivet, fordi der reelt var tale om en er-

"De [...] samlede udeståender på ca. 7,5 milliarder kroner [...] udgør en tikkende bombe under dansk ulandsbistand. [...]"

"den danske gældspolitik [...] må lægges om og fordringerne afskrives."

"Mens der globalt kun anvendes ca. 55 mia. US dollars årligt på udviklingsbistand, så er udgifterne til militært isenkram – 1.000 mia. US dollars."

"Derfor står spørgsmålet omkring nedrustning og ikke-spredning"

hvervsstøtteordning og ikke om fattigdomsbekæmpelse

2) Praksis er, at DE får 100% dækning af den pålydende værdi selv om fordringerne burde være nedskrevet til en værdi tæt på nul

3) DE har ikke flere garantiforpligtelser og er reelt en pengemaskine for den danske stat.

4) Danmark har ved en række lejligheder skrevet under på, at gældssanering skal ske ved 'additionelle' midler.

5) Pengene tages direkte fra bistanden til en række af verdens fattigste lande.

DE har samlede udeståender på ca. 7,5 milliarder kroner, og de udgør en tikkende bombe under dansk ulandsbistand. Netop i år, hvor der satses voldsomt på at mobilisere ekstra ressourcer til fattigdomsbekæmpelse, må den danske gældspolitik lægges om og fordringerne afskrives.

Notatet 'Staten tjener på dansk gældspolitik' kan læses i sin helhed på www.IBIS.dk

Nedrustning nødvendig for at opfylde 2015-målene

Af Jan Søndergård, Greenpeace

Hvis 2015-målene for global udvikling skal opfyldes, forudsætter det reelle fremskridt – også hvad angår nedrustning. Det er der mange grunde til. En af dem er, at mens der globalt kun anvendes ca. 55 mia. US dollars årligt på udviklingsbistand, så er udgifterne til militært isenkram – herunder masseødelæggelsesvåben – 1.000 mia. US dollars.

Derfor står spørgsmålet omkring nedrustning og ikke-spredning af atomvåben også helt centralt på det forestående FN Topmøde i september. I de foreløbige udkast til topmødeerklæring har de konkrete formuleringer, som stats- og regeringslederne forventes at tilslutte sig, varieret noget, hvad angår forpligtelser om nedrustning.

Der er både fremgange, men også alvorlige mangler i det seneste udkast til afsnittet: "Nedrustning og ikke-spredning". Blandt de positive tiltag er, at man nu påpeger den centrale sammenhæng mellem nedrustning og fred & sikkerhed og den trussel "ikke-overholdelse" af eksisterende våbenkontrolsregimer, ikke-sprednings- og nedrustningsaftaler udgør for den internationale

af atomvåben også helt centralt på det forestående FN-møde i september.”

”Øjensynlig ser man stort på FN's påbud til Sikkerhedsrådet om at [...] sikre, at færrest mulige menneskelige og økonomiske ressourcer bruges på våben.”

”seksuel og reproduktiv sundhed [...] har mødt voldsom opposition i form af politisk og økonomisk modstand fra USA, konservative lande og religiøse grupper.”

”det er fortsat uvist, om statsminister Anders Fogh Rasmussen vil nævne reproduktiv

fred og sikkerhed. Men desværre afspejles disse tiltag kun meget lidt i topmødeerklæringens forslag til faktiske forpligtelser.

Et virkeligt gennembrud, på dette FN Topmøde i forhold til at bremse den nukleare trussel, ville være en beslutning om et moratorium for nuklear oparbejdning og igangsættelse af forhandlinger om en "Atomvåben Konvention". Derfor er det også uacceptabelt, at et tidligere udkasts formulering, om at undgå spredning af anlæg til berigning af uran og oparbejdning af plutonium, er helt væk i det seneste udkast.

Det er karakteristisk, at det er en række af de permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet – herunder USA – som blokerer for fremsynede formuleringer om nedrustning. Øjensynlig ser man stort på FN's påbud til Sikkerhedsrådet om at udarbejde en plan, som sikrer, at færrest mulige menneskelige og økonomiske ressourcer bruges på våben. Det er nok naivt at forestille sig, at den danske regering prioriterer opfyldelse af 2015-målene og den helt nødvendige nedrustning så højt, at den tør lægge sig ud med USA i dette spørgsmål.

Skal retten til reproduktiv sundhed fortsat være i skammekrogen?

Af Betina Gollander, Sex & Samfund

I næste måned, på FN Topmødet i New York om 2015-målene, vil det vise sig om reproduktiv sundhed fortsat skal holdes ude af diskussionerne om, hvordan fattigdom bedst bekæmpes. Først bakkede 179 lande, herunder USA, op omkring den internationale konsensus vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed, som blev vedtaget på FN's befolkningskonference i Kairo (ICPD) i 1994. Siden da har seksuel og reproduktiv sundhed mødt voldsom opposition i form af politisk og økonomisk modstand fra USA, konservative lande og religiøse grupper. Dette har ført til, at midler til multilaterale og nationale organisationer, som arbejdede med abortrelaterede aktiviteter er blevet indefrosset.

Seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder er ikke eksplicit nævnt i 2015-målene, men Sex & Samfund mener, at sundhed og rettigheder i forbindelse med seksualitet, graviditet og fødsel er afgørende, hvis verdens fattigdom, sult og sygdom skal bekæmpes og 2015-målene nås.

Den danske regering har valgt tre prioriteringsområder for FN Topmødet i New York, hvoraf reproduktiv sundhed er den ene prioritet. Regeringen er kommet med mange positive tilkendegivelser af vigtigheden af reproduktiv sundhed, men det er fortsat uvist, om statsminister Anders Fogh Rasmussen vil nævne re-

sundhed i sin tale til generalforsamlingen."

"Meget afhænger af modet og viljen hos de mange politikere, som skal være med til at forhandle med USA og andre konservative lande"

"2015-målene har mange kvaliteter, men miljøet [...] har hidtil stået svagt."

"Det er afgørende, at miljøets betydning for fattigdomsreduktion inddrages, da det netop er de fattige, der er særligt afhængige af naturen og et sundt miljø."

produktiv sundhed i sin tale til generalforsamlingen.

Mange vil sikkert nøje følge USA's nye FN Ambassadør, John Bolton, der er kendt som ultrakonservativ, og se i hvilken retning USA ønsker debatten skal drejes. John Boltons mening om reproduktiv sundhed er endnu uvis, men statsledere, politikere, NGO'er og journalister bør nok holde et vågent øje med, hvad der sker med reproduktiv sundhed på FN Topmødet. Meget afhænger af modet og viljen hos de mange politikere, som skal være med til at forhandle med USA og andre konservative lande om at inkludere reproduktiv sundhed i delmål og indikatorer til 2015-målene. Forhåbentlig bliver den reproduktive sundhed forhandlet ud af skammekrogen og ind i kampen mod fattigdom og sygdom.

Kommer miljøets betydning for fattigdomsreduktion med?

Af John Kornerup Bang, WWF Verdensnaturfonden

2015-målene har mange kvaliteter, men miljøet og miljøets betydning for at kunne halvere andelen af mennesker, der lever i fattigdom (mål 1) har hidtil stået svagt. Det forestående topmøde er den rette lejlighed til at sikre, at miljøet får den rette plads i den ramme, som 2015-målene udgør.

WWF Verdensnaturfonden har derfor med spænding fulgt forhandlingerne om erklæringen fra topmødet. Det startede meget dårligt, da det første udkast kun havde miljø med som noget helt særskilt, mens udviklingsafsnittene nærmest var klinisk rensset for miljø. Senere udkast er dog blevet bedre bl.a. i kraft af Danmarks fokus på miljøspørgsmålet.

Det vil vise sig i september, om 2015-rammen får et løft i den rigtige retning, eller om der vil ske en tilbagegang i prioriteringen af miljøet. Frygten for det sidste er desværre begrundet, da USA angiveligt vil komme med substantielle ændringsforslag inden næste deadline i forhandlingerne om erklæringen, den 29. august. På den positive side tæller dog, at dette spørgsmål tilsyneladende ikke længere fuldkommen deler Nord og Syd, idet flere ulande også er begyndt at tage miljøspørgsmålet alvorligt.

Det er afgørende, at miljøets betydning for fattigdomsreduktion inddrages, da det netop er de fattige, der er særligt afhængige af naturen og et sundt miljø. De fattige rammes hårdest af oversvømmelser, de har ikke midler til at tilpasse sig klimaforandringer, og de er helt afhængige af tilgængeligt rent drikkevand, rene floder og hav med fisk og jord til dyrkning af føde.

Et bæredygtigt miljø og bekæmpelse af fattigdom er uadskillelige, og det vil forhåbentligt blive anerkendt ved FN Topmødet.

WTO vakler videre

Af John Nordbo, 92-gruppen

“Trods intensive forhandlinger [...] endte mødet i WTO's Generelle Råd [...] uden resultater.”

Handelsministre fra førende handelsnationer satte i juli kursen mod WTO i Geneve, men til ingen nytte. Trods intensive forhandlinger hele måneden igennem, endte mødet i WTO's Generelle Råd d. 29. juli uden resultater.

Der er tale om et seriøst kæbestød til WTO-forhandlingerne. Året igennem har der været arbejdet på, at man inden WTO's sommerferie i august skulle nå til enighed om en skitse til aftale fra ministerkonferencen i Hong Kong til december. Det vurderedes at være vigtigt, hvis det skulle blive muligt at nå så langt i Hong Kong, at den igangværende forhandlingsrunde i WTO kan afsluttes næste år. Det er igen vigtigt, fordi den amerikanske regerings mandat til at forhandle i WTO udløber i 2007.

“Den største knast i forhandlingerne har været vilkårene for handel med landbrugsvarer.”

Den største knast i forhandlingerne har været vilkårene for handel med landbrugsvarer. Det er svært at få præcise informationer om landes positioner i forhandlingerne, men der tegner sig et billede af, at EU er det tungeste lod i den forkerte vægtskål på 3 af de 4 vigtigste områder:

1. Reduktion af told på landbrugsvarer. EU er sammen med lande som Japan og Norge modstandere af, at der indføres lofter, så den maksimale toldsats kan blive 100% i rige lande.

2. Reduktion af hjemlig landbrugsstøtte. EU kæmper for at friholde "den grønne boks", altså støtteformer som EU gør flittigt brug af, fra reduktionskrav og begrænsninger.

3. Afskaffelse af eksportstøtte. EU arbejder for en lang tidsfrist (ca. 10 år) for afvikling af denne særligt skadelige form for landbrugsstøtte.

4. Løsning af bomuldsproblemet – det forhold, at de mange vestafrikanske bomuldsbønder udsættes for unfair konkurrence fra bomuldsdyrkere i rige lande, som får massiv statsstøtte. Her er USA den største hindring for fremskridt.

“Det er først og fremmest EU's [...] ansvar, [...] om WTO skal knock-out'es i Hong Kong, [...] men foreløbig er der ingen tegn på, at unionens forhandlingslinje vil blive justeret.”

Det er altså næppe forkert at sige, at ansvaret for, om WTO skal knock-out'es i Hong Kong først og fremmest er EU's, men foreløbig er der ingen tegn på, at unionens forhandlingslinje vil blive justeret.

Klimadebatten rykker op på den internationale dagsorden

Af Mikkel Stenbæk Hansen, 92-gruppen

"Der løber nye strømme i klimadebatten i USA."

"Forskere, virksomheder, politikere og folkelige organisationer i USA mobiliserer sig og sætter reduktionsmål udenom Washington."

"Det forventes, at klima bliver et vigtigt punkt i forbindelse med FN Topmødet i New York til september."

"Senest har Miljøminister Connie Hedegaard taget initiativ til et uformelt klimatopmøde på Grønland,"

"Debatten er ovre – Kloden opvarmes". Sådan kunne man læse på forsiden af den populære avis USA Today den 12. juni. Et udtryk for, at der løber nye strømme i klimadebatten i USA. I løbet af sommeren har Greenpeace sat fokus på, hvordan gletschere på Grønland svinder med stadig større hastighed og medvirker til en stigning i vandstanden, det er blevet påvist, at permafrosten på den Sibirske tundra smelter, at foråret på Grønland ankommer stadig tidligere og at Caribien rammes hyppigere af orkaner.

Flere udtalelser fra George W. Bush kan fortolkes i retning af, at amerikanerne nu erkender problemet. Forskere, virksomheder, politikere og folkelige organisationer i USA mobiliserer sig og sætter reduktionsmål udenom Washington. Eksempelvis har den republikanske guvernør i Californien, Arnold Schwarzenegger, lanceret en klimastrategi med ambitiøse reduktionsmål.

En række begivenheder hen over sommeren peger i retning af, at det internationale samfund nu reagerer ved at flytte klimadebatten op på den internationale dagsorden. Ved G8 mødet i juli var klima således udset til at blive et vigtigt emne, men resultatet var begrænset. USA nægtede at diskutere reduktionsmål og tidsfrister.

Senest har Miljøminister Connie Hedegaard taget initiativ til et uformelt klimatopmøde på Grønland, hvor hovedtemaet er klimasamarbejdet mellem verdens lande efter 2012.

Det forventes, at klima bliver et vigtigt punkt i forbindelse med FN Topmødet i New York til september. Bill Clinton har lanceret et initiativ med fokus på den private sektors udfordringer og muligheder i forbindelse med klimaproblemet, og Verdensbanken har tilbudt at indtage rollen som global mægler.

Der er dog en fare for, at diskussionen i disse fora vil fjerne fokus fra behovet for bindende reduktionsmål. USA gør hvad de kan for at undgå sådanne, senest med lanceringen af et klimainitiativ sammen med fem andre lande. Selvom aftalen eksplicit ikke er et alternativ til Kyoto, sætter den et stort spørgsmålstegn ved, hvor langt USA er nået i erkendelsen af klimaproblemetets omfang.

Regeringens "Energistrategi 2025" er kun et forstudie

Af Søren Dyck-Madsen, Det Økologiske Råd

"selv med den mest gunstige sammensætning af olie- og CO₂ priser, vil den danske energisektor ikke kunne [...] opfylde de danske Kyoto-forpligtelser"

"Regeringens udspil må i bedste fald ses som et forstudie til en egentlig langsigtet dansk energiplan"

"Et bredt politisk flertal burde støtte op om en langsigtet energistrategi, der skal indeholde de afgørende elementer, den nuværende "Energistrategi 2025" mangler."

Regeringen fremlagde den 17. juni et oplæg til "Energistrategi 2025". Oplægget bygger på en markedsbaseret fremskrivning af energisituationen – garneret med en analyse af betydningen af forskellige oliepriser og CO₂ kvotepriser. Fremskrivningen viser, at selv med den mest gunstige sammensætning af olie- og CO₂ priser, vil den danske energisektor ikke kunne medvirke tilstrækkeligt til at opfylde de danske Kyoto-forpligtelser om at nedsætte udledningen af drivhusgasser – hverken frem til 2012 eller efter 2012, hvor skrappe krav venter.

Regeringens oplæg er skuffende. Det byder ikke på nye politiske målsætninger for hverken forsyningssikkerhed, brændselssammensætning, andelen af vedvarende energi eller den nødvendige reduktion af drivhusgasudledningen. Strategien indeholder heller ingen nye politiske virkemidler, som kan sikre de rigtige politiske og økonomiske rammebetingelser. Regeringens udspil må i bedste fald ses som et forstudie til en egentlig langsigtet dansk energiplan, inkl. transport – En plan, der gerne skulle række frem til 2050.

Det Økologiske Råd har derfor udarbejdet et debathæfte om regeringens "Energistrategi 2025", der sætter fokus på behovet for en egentlig langsigtet dansk energiplan. I debathæftet anbefaler vi, at der udarbejdes en energiplan, som skal indeholde målsætninger, milepæle og virkemidler samt sikre den danske energisektor et økonomisk, teknologisk og miljømæssigt forspring. Et bredt politisk flertal burde støtte op om en langsigtet energistrategi, der skal indeholde de afgørende elementer, den nuværende "Energistrategi 2025" mangler.

Debathæftet kan downloades på vores hjemmeside: www.ecocouncil.dk Samt rekvireres gratis hos os. Ved forsendelse tillægges porto og 10 kr. i eksp.gebyr.

God plan for international naturbeskyttelse – men ingen penge!

Af Tove Maria Ryding, Nepenthes

Hvis udryddelsen af planter og dyr skal bremses, må vi blive bedre til at beskytte deres levesteder. Det er alle enige om, men alligevel skulle man kigge langt efter brugbare resultater, da Biodiversitetskonventionens parter mødtes i juni i Italien for

“Vi [...] må blive bedre til at beskytte [...] planter og dyrs levesteder. Det er alle enige om, men alligevel skulle man kigge langt efter brugbare resultater”

“Forhandlingerne mindede mere om skyttegravskrig end dialog og resultaterne blev få.”

“De gode svar udeblev desværre, og det store problem er fortsat, at finansieringen af de beskyttede naturområder mangler.”

“FN's tiår for “Uddannelse for Bæredygtig Udvikling” (UBU) blev skudt i gang tidligere på året [...]. Fra officiel dansk side er det blevet gentaget

at finde penge til sikring af en bedre international naturbeskyttelse.

Det startede ellers godt til Biodiversitetskonventionens parts-konference i 2004. Parterne vedtog et omfattende arbejdsprogram, som bl.a. skal sikre etableringen af flere beskyttede naturområder. Tilbage stod kun ét problem: Der var ikke penge til, at arbejdsprogrammet kunne realiseres i udviklingslandene. Men bare rolig lød det fra de udviklede lande: Vi mødes i 2005 og finder pengene!

Da parterne mødtes igen i juni 2005 i Italien, var pengeproblemet på dagsordenen. Nu skulle ord blive til handling, og løfterne skulle indfris. Men allerede i de indledende forhandlinger var det tydeligt, at en gruppe lande havde fået kolde fødder. Australien gjorde et aggressivt forsøg på at få processen tvunget i bakgear med støtte fra New Zealand og Canada. Forhandlingerne mindede mere om skyttegravskrig end dialog og resultaterne blev få. Ved konferencens afslutning udtrykte NGO'erne skuffelse over forhandlingerne og opfordrede parterne til at tage verdens problemer mere seriøst. NGO'ernes indlæg blev modtaget med konferencens største bifald.

Trods konferencens skuffende forløb holder mange lande fanen højt, og flere har f.eks. udarbejdet oversigter over, hvad det vil kræve at opfylde arbejdsprogrammet for beskyttede naturområder. På grund af de store ambitioner der kom til udtryk, dengang arbejdsprogrammet blev skrevet, havde mange håbet, at konferencen ville give nogle gode svar på finansieringen af de fattige landes arbejde med arbejdsprogrammet for naturbeskyttelse. De gode svar udeblev desværre, og det store problem er fortsat, at finansieringen af de beskyttede naturområder mangler.

“Uddannelse for Bæredygtig Udvikling” overladt til NGO'erne

Af Mikkel Stenbæk Hansen, 92-gruppen

FN's tiår for “Uddannelse for Bæredygtig Udvikling” (UBU) blev skudt i gang tidligere på året og markeret gennem en række arrangementer. Fra officiel dansk side er det blevet gentaget mange gange, at indsatsen for UBU har høj prioritet, og Danmark har forpligtet sig til en række mål, herunder at sikre en fuldstændig integration af UBU på alle uddannelsesniveauer; fra førskole til universiteter og efteruddannelse – gennem livslang læring.

I forbindelse med tiåret er der nedsat en tværministeriel gruppe

[..], at indsatsen for UBU har høj prioritet"

"Det var højst besynderligt [..], at man havde samlet store dele af den danske ressourcebase inden for arbejdet med UBU og samtidig nægtede at diskutere visioner og strategi for den nationale indsats"

"Den tværministerielle gruppe gjorde fra starten klart, at der ikke ville være nogen midler til NGO'erne"

pe, der har til opgave at koordinere indsatsen i Danmark. Gruppen inviterede til brainstormmøde den 16. juni med 40 deltagere og en meget stram dagsorden. Det var ikke meningen, at den danske indsats eller udarbejdelse af en dansk strategi for tiåret skulle diskuteres, mødet skulle derimod fokusere på udvælgelsen af 10 faglige temaer for tiåret.

Mødet gik trægt, og flere deltagere efterlyste klare meldinger om, hvad de 10 temaer skulle bruges til, samt en debat om en national strategi for tiåret. Der var utilfredshed med, at der ikke var afsat tid til en bredere diskussion – og der blev efterlyst et opfølgende møde. Det blev dog ikke sat i udsigt.

Det var højst besynderligt og nedslående at opleve, at man havde samlet store dele af den danske ressourcebase inden for arbejdet med UBU og samtidig nægtede at diskutere visioner og strategi for den nationale indsats. Den tværministerielle gruppe gjorde fra starten klart, at der ikke ville være nogen midler til NGO'erne. NGO'erne blev dog samtidig opfordret til at arbejde inden for tiårets rammer, så den tværministerielle gruppe senere kan afrapportere til UNESCO.

I kronikken "Bæredygtig eller bare dygtig?" (Information d. 6-7. august 2005) diskuterer Christina Nielsen og Lars Myrth-Nielsen fra Øko-net Danmarks rolle som global, bæredygtig aktør med særligt fokus på den manglende danske markering af FN tiåret. Kronikken kan hentes på:

<http://www.ubu10.dk/pages/1165.asp>

Yderligere information om tiåret fås på: <http://www.ubu10.dk>

ARRANGEMENTER

REGERINGENS "ENERGI STRATEGI 2025" – OG BEHOVET FOR EN EGENLIG DANSK ENERGIPLAN

Onsdag den 21. sept. Kl. 15.00-18.00. Ingeniørhuset, Kalvebod Brygge 31-33, Kbh. V. Seminaret arrangeres af Det Økologiske Råd, IDA's "Selskab for Grøn Teknologi" og "OVE". Deltagelse i seminaret er gratis. Tilmelding nødvendig på IDA's mødetilmelding: <http://ida.dk/Arrangementer/Moedetilmelding/> eller på telefon: 33 18 48 48. Yderligere oplysninger fås hos: Søren Dyck-Madsen, Det Økologiske Råd, tlf: 33 18 19 39 eller Soeren@ecocouncil.dk

NGO TRÆF 2005: TEMPERATUR-TJEK OG KREATIV UDVIKLING TIL GAVN FOR CIVILSAMFUNDET I SYD

Lørdag den 12. november kl. 8.00-22.00 og søndag den 13. november kl. 9.00-16.00. Horsens. Tilmelding på: www.ngo-traef.dk.

ØKO-KALENDEREN PÅ ØKO-INFO bringer nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet: www.eco-info.dk

REDAKTION

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af John Nordbo, 92-gruppen, Ida Thuesen og Constance Hegner, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Såfremt nyhedsbrevet ønskes afmeldt, sendes mail til c.hegner@wwf.dk